

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ NA TÝDEN

15. 07. 2024 - 21. 07. 2024

motto týdne:

„Zdržuj své rty od falešných slov.“

PONDĚLÍ 15. 07. památka sv. Bonaventury, biskupa a učitele církve

Iz 1,10-17; Žl 50,8-9.16bc-17.21+23 Komentář: **Mt 10,34-11,1**

Kéž hledí všichni na rodiny s mnoha dětmi s obdivem a uznáním!

Vždyť přijímají v dětech samotného Pána a možná si to samy neuvědomují.

ÚTERÝ 16. 07. památka Panny Marie Karmelské

Iz 7,1-9; Žl 48,2-3a.3b-4.5-6.7-8 Komentář: **Mt 11,20-24**

Naší sebejistotou může otrást vědomí, že mnozí, kterým bylo zvěstováno méně, mají víru a lásku větší než my. Kéž je to zdrojem pokory!

STŘEDA 17. 07. bl. Česlava a sv. Hyacinta, kněží

Iz 10,5-7.13-16; Žl 94,5-6.7-8.9-10.14-15 Komentář: **Mt 11,25-27**

Ježíš naráží na nepochopení znalců Zákona. I dnes je možná víc chápán lidmi, kteří nejsou tolik zatíženi pravidly.

ČTVRTEK 18. 07. sv. Emiliána, mučedníka

Iz 26,7-9.12.16-19; Žl 102,13-14ab+15.16-18.19-21 Komentář: **Mt 11,28-30**

Nabídka občerstvení tím, že na sebe vezmu jeho, je zvláštní.

Ale přece: kdykoli nesu obtíže s Ním, všechno je snesitelnější.

PÁTEK 19. 07. blah. Stily, panny

Iz 38,1-6.21-22.7-8; Žl Iz 38, 10.11.12abcd.16 Komentář: **Mt 12,1-8**

Pokud budu doprovázet Ježíše (a On se mnou chce být stále!), nemám se úzkostlivě bát, že přestoupím příkazy. Jeho přítomnost prozáří mé jednání.

SOBOTA 20. 07. sv. Apolináře, biskupa a mučedníka

Mich 2,1-5; Žl 10,1-2.3-4ab.7-8ab.14 Komentář: **Mt 12,14-21**

Tajemství Ježíšovy skrytosti. My jsme samozřejmě posláni hlásat, ale: neroste i dnes jeho království v tichosti, skrytosti a nenápadnosti?

16. neděle v mezidobí - Cyklus B - 21. 07. 2024

Prázdniny jsou čas odpočinku. O co v odpočinku jde? Workholismus nebo lenost nás snadno mohou doběhnout a odpočinek nepřinesou. Kromě správného nastavení odpočinku můžeme dnes prosit za duchovní pastýře, ale i za všechny aktéry pomáhajících profesí, aby měli srdce otevřené pro ty, kterým slouží, ale sami se nezničili a nevyhořeli.

1. ČTENÍ

Prorok Jeremiáš začal působit v době rozkvětu Izraele jako profesionální prorok na dvoře krále Jóšiáše. Po zhruba patnácti letech se situace radikálně změní. Izrael

stojí na pokraji největší krize (po roce 609 př. Kr.). Králové stále mění spojence, Izrael podléhá dobyvatelům, zrazuje vazalské smlouvy... V době zmatku a chaosu Pán přislíbujíc pevného pastýře, který své stádo povede.

Jer 23,1-6

Běda pastýřů, kteří ničí a rozptylují stádo, které pasu – praví Hospodin. Proto praví Hospodin, Bůh Izraele, o pastýřích, kteří pasou můj lid: Vy jste rozptýlili mé stádo a rozehnali jste ho, nestarali jste se o ně; proto já se postarám o vás pro špatnost vašich skutků – praví Hospodin. Já shromáždím zbytky svého stáda ze všech zemí, kam jsem ho vyhnal, a přivedu je nazpět na jejich luhy, porostou a rozmnoží se. Vzbudím nad nimi pastýře, kteří je budou pást, nebudou se již bát ani strachovat, už se neztratí – praví Hospodin. Hle, blíží se dni – praví Hospodin – kdy vzbudím Davidovi spravedlivý výhonek, krále, který bude panovat moudře a konat právo a spravedlnost na zemi. Za jeho dnů dojde Juda spásy a Izrael bude bydlet v bezpečí. To je jméno, kterým ho budu nazývat: „Hospodin je naše spravedlnost.“

ŽALM 23,1-3a.3b-4.5.6

Tento žalm patří mezi nejznámější. Je modlitbou důvěry ve chvílích, které nejsou lehké!

Odpověď: Hospodin je můj pastýř, nic nepostrádám.

**Hospodin je můj pastýř, nic nepostrádám,
dává mi prodlévat na svěžích pastvinách,
vodí mě k vodám, kde si mohu odpočinout.
Občerstvuje mou duši.**

**Vede mě po správných cestách
pro svoje jméno.
I kdybych šel temnotou rokle,
nezaleknu se zla, vždyť ty jsi se mnou.
Tvůj kyj a tvá hůl,
ty jsou má útěcha.**

**Prostíráš pro mě stůl
před zraky mých nepřátel,
hlavu mi mažeš olejem,
má číše přetéká.**

**Štěstí a přízeň mě provázejí
po všechny dny mého života,
přebývat smím v Hospodinově domě
na dlouhé, předlouhé časy.**

2. ČTENÍ

List Efezanům ve druhé kapitole vysvětluje, že spása je dar, a nikoli naše zásluha nebo důsledek příslušnosti k židovství. V 11. a 12. verši ukazuje, že pohané kdysi žili bez Boží milosti. Ale nyní jsou rozdíly mezi židy a pohany setřeny. Od 14. verše cituje hymnus o smíření židů a pohanů. Nyní už jako nežidé nejsme cizinci, ale všichni máme právo Božího lidu.

Ef 2,13-18

Bratři! Protože jste nyní spojeni s Kristem Ježíšem, vy, kteří jste kdysi byli vzdálení, stali jste se blízkými Kristovou krví. Jen on je náš pokoj: obě dvě části (židy i pohany) spojil vjedno a zboural přehradu, která je dělila, když na svém těle zrušil (příčinu) nepřátelství, která (záležela) v Zákoně s jeho příkazy a ustanoveními. Tak vytvořil ve své osobě z těchto dvou (částí) jediného nového člověka, a tím zjednal pokoj a křížem usmířil obě (strany) s Bohem v jednom těle, aby tak sám na sobě udělal konec onomu nepřátelství. A pak přišel a zvěstoval pokoj vám, kteří jste byli daleko, i těm, kteří byli blízko, neboť skrze něho máme my i vy přístup k Otci v jednom Duchu.

EVANGELIUM

Perikopa navazuje na minulou neděli, kdy Pán vyslal učedníky na první misii. Ježíš si všímá únavy učedníků. Ale události se seběhnou tak, že bude následovat zázračné nasycení nečekaně shromážděného zástupu. VSTUPNÍ ANTIFONA

Mk 6,30-34

Apoštolové se shromáždili u Ježíše a vypravovali mu všechno, co dělali a učili. Řekl jim: „Pojďte i vy někam na opuštěné místo a trochu si odpočinite.“ Pořád totiž přicházelo a odcházelo tolik lidí, že neměli čas ani se najíst. Odjeli tedy lodí na opuštěné místo, aby tam byli sami. Mnozí je viděli odjíždět a poznali jejich úmysl. Ze všech měst se tam pěšky sběhli a byli tam před nimi. Když (Ježíš) vystoupil, uviděl velký zástup a bylo mu jich líto, protože byli jako ovce bez pastýře; a začal je poučovat o mnoha věcech.

K ZAMYŠLENÍ

Nelze přehlédnout, že Pán Ježíš vidí potřebu odpočinku a sám navrhuje unaveným učedníkům „dovolenou“. Bůh je přítelem odpočinku! Zavedení sedmého dne jako dne odpočinku není náhodné, je to Boží přikázání. Je to den, kdy máme slavit a děkovat za dary, které jsme během práce užívali a ze kterých nyní žijeme. Možná dnes potřebujeme nově definovat sami sobě, jak takový čas prožít, aby vedl jak ke zotavení těla, tak i zotavení duše, ale i rodiny, vztahů a sebe sama. Ale ani zde nesmíme být tvrdí tak, že bychom přestali vidět lidi okolo nás. Je tedy třeba moudře rozlišit, kdy má člověk nasadit síly, i když je unavený a má právo na odpočinek, a kdy je možné poslat potřebné za jinými nebo jejich žádost odložit na později a sami „vypnout“, být s rodinou, být s Bohem nebo sami se sebou.